voro estas uzata por glatigi aŭ poluri metalojn, aŭ malpoluri la vitron. ~l (tr). Poluri, glatigi aŭ malpoluri per ~o. ~a papero. Papero sur kiu estas algluita tavolo de ~opulvoro k uzata por glatigi aŭ poluri.

snobo. Homo, kiu konstante, stulte k sendistinge admiras k imitas čion ajn, kion li kredas laŭmoda: $\sim a$; $\sim ismo$ (Kp oando).

snufl N (tr). Forte enspiri en la nazon. Kp flari.

*Sobra. 1 Modere trinkanta k manĝanta. Kp abstini, fasti. 2 (f) Modera, singarda, senpasia k senpartia: ~aj esprimoj; ĉiu ~e rigardanla homo povas tuj rimarki, ke 2.

Socio. 1 Tuto da homoj kunvivantaj pro komunaj interesoj k havantaj komunajn kutimojn k komunajn leĝojn : floranta ~o B. 2 Interrilata stato de tiaj homoj : ĉia ~o poslulas leĝojn. 3 Kuniĝo da samspecaj bestoj kune vivantaj: ~o da abeloj, formikoj, kasloroj. ~s. 1 Koncernanta la ~on : la ∼ai sciencoj; alia ~a sfero 2; la nunlempa ~a stato Z. 2 Koncernanta la komunajn ekonomiajn interesojn kontraste je politikaj : la ~a organizo B; tio ne eslas ~a sed politika demando. 3 Vivanta en ~o: la homo estas ~a estulo. Kp SOCIETO.

Sociala = socia 1 k 2, ~lsmo. 1 Socipolitika doktrino, kiu, pravigante sin ĉu per idealo de justeco k frateco, ĉu per la leĝoj de la ekonomia evoluo, rekomendas anstataŭigon de la nuna ekonomia organizo per nova organizado transdonanta la ilojn de produktado al la socio k rezultigonta komunajn vivkondiĉojn ne nur pli justajn sed ankaŭ pli favorajn al plena disvolviĝo de la homa personeco. 2 (Mh) Socipolitika doktrino celanta forigi la plusvaloron, kiun profitas mastro, akcikompanio aŭ ŝtato el la laboro de siaj dungitoj, per starigo de celkonforma mastrumado. Kp kolektivismo, komun-ISMO, SINDIKATISMO, ANARKISMO. PLUSVALORO.

* Societo. 1 Daŭra kuniĝo de pli malpli multaj personoj sub komuna regularo por atingi komunan celon, ĉu plezuran, ĉu profitan, ĉu komercan: Esp-ismo devas esli movado ne nur ~a sed socia. Kp asocio, комраніо. 2 Kutimaj interrilatoj inter sammoraj personoj. Kp моношмо.

Sociologo = sociologiisto.

Sociologio. Scienco studanta la fenomenojn k leĝojn de la socia vivo.

Sodo NaOH. Senkolora alkala bazo, natria hidroksido uzata por multaj industriaj celoj.

- *Soto. Kanapo kun dikaj kusenoj. Kp DIVANO.
- *Solismo. Ŝajne ĝusta sed fakte erariga rezono. Kp paralogismo.
- Sofisto. 1 Persono kutime uzanta sofisman rezonmanieron. 2 Ĉe la antikvaj Grekoj, duonfilozofo aŭ pli ĝuste retoro, kiu instruis pruvi ŝajne ĉion ajn per trompaj rezonoj, tute ne zorgante pri la vereco aŭ malvereco de la pruvotaĵo.
- *Soifl (x). 1 Senti bezonon trinki: suferi pro, de ~o; kwieligi la ~on. 2 (1) Forte deziri: ~i venĝon, al venĝo, al libero; ~o al la scienco B; glavo sangon ~anta 2; la pluvo mal~igas (Kp saturi) la leron 2. ~anta.
- *Sollo. 1 Transversa ŝtono aŭ trabo kuŝanta malsupre de la aperturo de pordo. 2 (f) Komenco: ĉe la ~o de la jaro, de la viniro, de la maljuneco; ĉe la ~o de la dezerio; stari sur la ~o (f: esti tuj okazonta). Supra ~o Z. Ŝtono aŭ trabo formanta la plafonon de aperturo.

soko D. Parto de plugilo, konsistanta el triangula oblikva klingo, kiu sublevas la teron k renversas ĝin flanken.

Sokio. 1 Bazo, ordinare kvadrata, pli larĝa ol alta, sur kiu staras kolono, statuo aŭ konstruo. 2 Translokebla bazo, sur kiu oni starigas statueton, vazon, ks. Kp PIEOESTALO, STABLO, POSTAMENTO.

*Sola. 1 Neakompanata, ne estanta kun aliaj, izola: promeni ~a; ili aparlenu al vi ~a, sed ne al aliaj kun vi Z; se vi blasfemas, vi ~a suferos Z; mi mortigos la reĝon ~an Z (kiam li estos ~a). 2 Nehelpata: fari ~a; mia brako ~a suficos. 3 Nura: li ~a estas kulpa B; nur Amnon ~a mortis Z. Rim. En tiu senco oni uzas prefere la adverban formon. 4 Ununura, unika: mi estis filo dorlotala k ~a de mia patrino Z; sufice frue če mi formiĝis la konscio, ke la ~a linguo inter-